

SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

2015

FETHİYE TİCARET VE SANAYİ ODASI
FETHİYE CHAMBER OF COMMERCE & INDUSTRY

*Zeytin Karasuyunun Bertarafı.....	4
*Karagözler Yat Çekek Yeri Ve Karaot Projesi.....	6
*Bölgede Tarıma Dayalı İhtisas	
Organize Sanayi Bölgesi Kurulması.....	10
*Ülkemizde Su Ürünleri Tüketiminin Özendirilmesi.....	12
*Sebze Meyve İhracatında Sağlık Sertifikası Düzenlenmesi.....	14
*Hızla Göç Alan Fethiye'de Konut Ve Arsa İhtiyacı.....	18
*Paspatur Çarşı Ve Kalenin	
Restorasyonunun Yapılarak Turizme Kazandırılması.....	22
*Deniz Kirliliği Ve Turizme Etkisi.....	24
*Alternatif Turizm Faaliyetlerini	
Engelleyici Unsurların Kaldırılması.....	28
*Fethiye Mesleki Ve Teknik Anadolu	
Lisesi'nin Bölgedeki Talebi Karşılayamaması.....	30
*Fethiye'de Turizm İstatistiklerine Erişim Sağlanamaması.....	34
*Müzik Meslek Birlikleri İle İlgili Yaşanan Sorunlar.....	36
*Sigorta Şirketlerinin Mevzuata	
Aykırı Olarak Yürüttükleri Uygulamalar.....	40
*Acente Sözleşmelerinde Şirketlerin Tek Taraflı Kazanım Çabası.....	42
*Acentelerin İşletme Maliyetleri Sorunu.....	44
*Araç Kiralama Sektöründeki Düzensizlik.....	48
*Yat Turizmindeki Kdv Oranı.....	50
*Ören Yerlerindeki Temizlik Sorunu.....	52
*Perakende Ticaretin Düzenlenmesi.....	56
*İstihdam Üzerindeki Vergi Ve Yükler.....	60
*Dalaman-ankara Doğrudan Uçak Seferleri.....	64
*Fethiye'nin Trafik Problemi	66
*Emlak Komisyonculuğu Sektöründeki Yasal Boşluk.....	70
*Kayıt Dışı Kiralanan Gayrimenkuller.....	72

İMALATÇILAR GRUBU

** Zeytin Karasuyunun Bertarafı*
** Karagözler Yat Çekek Yeri ve Karaot Projesi*

Zeytin Karasuyunun Bertarafı

Sorun:

Zeytinyağı üretiminde dünya dördüncüsü olan Türkiye'de yaklaşık 1 milyon 440 bin ton zeytin fabrikalarda işlenmektedir. Ancak üretim prosesi sonrasında açığa çıkan ve yüksek kirletici özelliklere sahip olan zeytin karasuyu, zeytinyağı üretiminde başı çeken Akdeniz ülkeleri için ciddi bir problemdir. Zeytin karasuyu; organik madde, askıda katı madde, yağ ve gres içeriği oldukça yüksek olan bir katı atıktır. Bu nedenle karasuyun arıtımı ve bertaraf edilmesi önemli çevre problemleri arasındadır.

Zeytinyağı üretiminde geleneksel klasik sistem dışında, iki fazlı ve üç fazlı olmak üzere modern iki sistem vardır. Özellikle geleneksel sistem ve üç fazlı modern sistemle üretimde zeytin karasuyu sorunu daha çok ortaya çıkmaktadır. Karasunun bugün için bilinen ekonomik ve yaygın bir arıtma modeli yoktur.

Türkiye'de 131 milyon 265 bin adet zeytin ağacından, yılda 1 milyon 440 bin ton zeytin elde edilmekte, bunların 455 bin tonu sofralık olarak kullanılırken 983 bin tonu yağlık olarak fabrikalarda işlenmektedir. İşlenen zeytinin yağa dönüştürülmesi için 1 milyon tondan fazla su kullanılarak, yıllık ortalama 200 bin ton zeytinyağı elde edilmektedir. Fethiye'de ise 1,5 milyona yakın meyve veren zeytin ağacı ile elde edilen yıllık 6.429 bin ton zeytinin %80'i yağlık olarak işlenmekte, %20'si de sofralık olarak ayrılmaktadır.

Her bir ton zeytinin yağ haline getirilmesi için 1.000-1.300 kg su kullanılmakta ve bu su da zeytinyağı fabrikalarında işlendikten sonra atık karasu olarak çıkmaktadır. Bu yoğunluktaki karasuyun direkt doğaya salınması, tarım ve su kaynakları açısından son derece zararlı ve tehlikelidir.

Öte yandan zeytin sıkımı sonucunda ortaya çıkan karasu ve yağlı prinanın çevre kirliliğine sebep olmadan ekonomiye kazandırılmaması sektörde katma değeri yüksek yan ürünlerin üretimini de olumsuz etkilemektedir.

Çözüm Önerisi:

Bu kapsamda;

- Zeytinin sıkılmasından sonra çıkan yağlı prinanın bozulmasına fırsat vermeden çekirdeğinden ayırarak, çekirdeksiz kuru zeytin ezmesi olarak yem sektöründe kullanılmasına imkan verecek düzenlemeler yapılması gerekmektedir. Bu konudaki iyi uygulamaları ve AR-GE çalışmalarını Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı mutlaka değerlendirmeli ve işletmelere destek ve yön verilmelidir.
- Devlet, özel sektör ve üniversite işbirliği ile zeytin karasuyunun çevre kirliliğine olan etkilerinin giderilmesi konusunda Ar-Ge çalışmalarına hız verilmelidir.
- Zeytinyağı işletmelerinin 3 fazlı sistemden 2 fazlı sisteme geçiş süreci özendirilmeli ve bu süreçte işletmelere yatırım desteği verilmelidir.
- 3 fazlı sistemle üretim yapan fabrikalardan çıkan karasuyun doğru arıtma sistemleri vasıtasıyla arıtılması diğer bir çözüm önerisidir. Bu çözümün uygulanabilir olması için tesislerin "Merkezi Arıtma, Toplama, Buharlaştırma Havuzları" şeklinde Organize Sanayi Bölgesi veya belediyelerin şehir atıksu arıtma tesisleri yakınında kurulması gerekmektedir.

İlgili Kurum:

Fethiye ve Seydikemer İlçe Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlükleri, Muğla İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Muğla İl Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

Karagözler Yat Çekme Yeri ve Karaot Projesi

Sorun:

Fethiye Karagözler mevkiindeki tekne çekme yeri işletmelerine Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Gemi İnşa ve Tersaneler Genel Müdürlüğü'nün 01.07.2004 tarihli yazısı ile Fethiye Yanıklar Köyü Karaot Mevkisinde bulunan Ahşap Yat İnşa, Bakım-Onarım ve Çekme Kompleksi (Karaot Projesi) faaliyete geçene kadar "Geçici İşletme İzni" verilmiştir. Bölgemizdeki sektör işyerleri faaliyetlerine son 10 yıldır bu geçici işletme izni ile devam etmekte, deniz turizmi faaliyetleri bu geçici işletme izinleri ile ayakta kalabilmektedir.

Ancak Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Tersaneler ve Kıyı Yapıları Genel Müdürlüğünce 2012 yılında yayınlanan "Tersane, Tekne İmal ve Çekme Yerleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" gereği 10 Ağustos 2014 tarihinden itibaren kısmi işletme izni olmayan işletmeler tekne imal ve çekme faaliyetlerinde bulunamamaktadır. Fethiye Karagözler mevkiinde, 1980 yılından bugüne değin, tekne imalat ve çekme yeri işletmeciliği yapan işletmeler bu nedenle hâlihazırda faaliyetlerini yapamamaktadırlar. Başlamak için izin bekleyen birçok tekne imal projesi maalesef uygulamaya konulamamakta, ileriye yönelik imalat takvimi her geçen gün daha da ötelenmektedir.

Diğer taraftan Karaot Projesi 1999 yılından bu yana 15 yılı aşkın bir süredir devam etmekte olup, onay aşamasına gelen proje Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nda durma noktasına gelmiş; işletmeciler ile kurum ve kuruluşlar tarafından 15 yıldır harcanan zaman, emek ve para göz ardı edilerek, muhtemel baskılar dile getirilerek Karaot yerine alternatif öneriler sunulmaktadır.

Ancak 15 yıldır sektörün kanayan yarası çözümlenmediğinden mevcut tesislerde geçici işletme izni konusunda yaşanan sorun nedeniyle bu sektördeki üyelerimizle birlikte, sektörden hizmet alan tekne donatanları da mağduriyet yaşamaktadırlar.

Sonuç olarak hâlihazır durumda; işletmeler istese de mevcut yerlerine ruhsat alamamakta, Karaot'ta belirlenen alana da gerekli yasal izinler çıkmadığı için taşınamamaktadırlar.

Bugün geline nokta aşağıda belirtilen alanlarda ciddi zafiyet yaşanacağı, önlem alınmaması durumunda telafisi mümkün olmayan maddi ve manevi kayıpların bölgemiz ve ülkemiz açısından yaşanabileceği kaçınılmaz gözükmektedir:

1. Mevcut işletmeler kapılarına kilit vurmak zorunda kalacaktır.
2. İmalat için bekleyen projelerin başlayamaması nedeniyle hem bölgesel hem de ülkesel ciddi ekonomik kayıplar yaşanacaktır.
3. Teknelerin yıllık bakımları yapılamayacak, denize elverişlilik belgesi alamayacak, tekne karinasında sorun yaşayan tekneler için bağlama yerlerinde bulunmaları bile riskli hale gelecektir.
4. Deniz turizmi ve bir marka değer olan mavi tur işletmeciliği büyükyara alacaktır.
5. Diğer limanlarımızda da benzer sorunların yaşanacak olması nedeniyle özellikle yabancı bayraklı tekneler Yunanistan'ı tercih edebilecektir
6. Ahşap, metal, elektrik, elektronik, motor, raspa ve boya sektörü ve ağırlıklı olarak teknelere hizmet veren işyerleri de büyük ekonomik kayıpları yaşayacaktır.
7. Binlerce işçiye ilgilendiren bu zincirleme etkileşim Fethiye genelindeki ve beraberinde ülke genelindeki ticarete de büyük darbe vuracaktır.
8. Kredi geri ödemeleri ve alacak davaları nedeniyle istenmeyen iflaslar yaşanacak, bunun sosyal yansımaları doğal olarak aile bireylerini de etkileyecektir.

Çözüm Önerisi:

Ülke ekonomisine yaptıkları katkı bir yana, denizcilik sektörünün ayakta durabilmesi bölgemizdeki çekek yeri sorununun ivedilikle çözümlenmesi ile doğru orantılıdır. Bu nedenle;

1. Fethiye'de Karaot Projesi gerçekleşinceye kadar işletmelere verilen "geçici işletme izinlerinin" devamına karar verilmesi,
2. Sektörel devamlılığın sağlanması maksadıyla yeni çekek yeri projesinin ivedilikle gerçekleştirilmesi, büyük önem arz etmektedir.

İlgili Kurum:

Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Muğla İl Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

TARIM, HAYVANCILIK, SU ÜRÜNLERİ TİCARETİ İLE ZİRAİ İLAÇ GRUBU

- * Bölgede Tarıma Dayalı İhtisas Organize Sanayi Bölgesi Kurulması
- * Ülkemizde Su Ürünleri Tüketiminin Özendirilmesi
- * Sebze Meyve İhracatında Sağlık Sertifikası Düzenlenmesi

Bölgede Tarıma Dayalı İhtisas Organize Sanayi Bölgesi Kurulması

Sorun:

Bölgemiz eşsiz doğası ve iklimi ile önemli bir turizm bölgesi olmasının yanı sıra gerek nüfusu gerekse ekolojik avantajları sebebi ile önemli bir tarım bölgesidir. Tarımsal üretimde yıllara göre değişiklikler meydana gelmekle birlikte örtü altı sebze yetiştiriciliği (domates, salatalık, biber....), tarla bitkileri (buğday, yulaf...), sebzecilik (domates, biber, fasulye...), meyvecilik (nar, elma vb.), su ürünleri (iç su ve deniz balıkları) ve hayvancılık (et ve süt) önemli tarımsal ürünleridir.

Gıda Tarım ve Hayvancılık İlçe Müdürlüğü'nün 2013 yılı verilerine göre Fethiye ve Seydikemer'de toplam 654.581 dekar tarım alanı bulunmaktadır. Tarım alanlarının 150.531 dekarını meyve alanı, 418.579 dekarını tarla alanı, 70.431 dekarını ise sebze alanı oluşturmaktadır. Bölgemizde örtü altı yetiştiricilik yapılan alan ise 25.760 dekadır. Örtü altı yetiştiriciliğinde ise en çok üretilen sebze domatestir ve üretilen domatesimizin büyük bir miktarı bölgemizdeki paketleme tesislerinde paketlenmektedir.

Hayvansal üretim açısından da bölgemiz özellikle su ürünleri üretimi, arı kovan sayısı, keçi varlığı ve son güncellemelerle birlikte sığır varlığı ile önemli bir hayvansal üretim potansiyeline sahiptir. Su ürünleri üretiminde kültür balıkçılığında 62 adet alabalık üretim tesisinden yılda 9.393 ton üretim yapılmaktadır. Muğla ilinin ise toplam su ürünleri kapasitesi yıllık 13.000 tondur.

Ancak tarımsal ve hayvansal üretim potansiyeli bu denli yüksek olan bölgemizde ne yazık ki; süt, bal, zeytinyağı, domates, balık, besilik sığır gibi ürünler diğer illere taşınarak işlenmekte ve gıda olarak üretilen ürünler tekrar turizm nüfusunu beslemek için bölgeye geri taşınmaktadır. Tarımsal üretimde Türkiye'de birçok üründe lider durumda olan bölgemizde tarım sanayinin aynı boyutta gelişmemiş olması, üretimin diğer illere taşınarak pazarlanması, hatta turizm ihtiyacı olan gıdanın bölgeden taşınarak, hammaddenin diğer illerde işlendikten sonra bölgeye tekrar nakledilmesi bölgenin gelişme potansiyeli yüksek olan tarım sanayi ekonomisini çok ciddi sekteye uğratmaktadır.

Çözüm Önerisi:

Her geçen gün tarımsal üretimde modernizasyon ve makineleşmede önemli gelişmeler kaydedilmektedir. Tarımsal üretimin, üretildiği bölgede işlenmesi hammaddenin katma değerini yükselttiği gibi yörenin istihdamına ve buna bağlı olarak esnafın, dolayısıyla bölge ekonomisinin gelişmesine önemli katkı sağlayacaktır.

İhracata yönelik bir tarımsal üretime doğru ilerleyen Seydikemer ve Fethiye ilçelerimizde yaş meyve sebze ihracatını, seracılık ve su ürünleri yetiştiriciliğinde üretimi arttırmak, gelişen hayvancılık potansiyelimizle birlikte gıda üretim sanayisini geliştirmek ve yaş meyve sebze depolama için soğuk hava tesisleri ile turizm nüfusunun gıda ihtiyacına yönelik ve makro marketler için lojistik tesisleri kurarak üretimin modernize ve disipline edilmesi, yurt dışındaki rakiplerimizle rekabet edebilmek ve tarımsal üretimin ekonomik değerini arttırmak amacıyla tarıma dayalı ihtisas organize sanayi bölgesi kurulması bölgemizin istihdamına ve ekonomik kalkınmasına önemli katkılar sağlayacaktır. Böylece yerel ve il dışından yatırımcıların İmar Kanunu, Toprak Koruma Kanunu ve Çevre Kanunu gibi birçok mevzuattan kaynaklanan prosedürlerin caydırıcılığı engellenerek yatırımları teşvik edilecek ve yatırımların önü açılacaktır. Öte yandan tarım ve sanayi sektörünün entegrasyonunu sağlamaya yönelik tarıma dayalı sanayi girdisini oluşturan bitkisel ve hayvansal üretimin ve bunların işlenmesine yönelik sanayi tesislerinin yer alabileceği bir ihtisas organize sanayi bölgesi ile bölgenin planlı ve düzenli sanayileşmesi sağlanacaktır.

İlgili Kurum :

Fethiye ve Seydikemer İlçe Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlükleri , Muğla İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Muğla Ticaret İl Müdürlüğü, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Ziraat Odası, Bölge Milletvekilleri

Ülkemizde Su Ürünleri Tüketiminin Özendirilmesi

Sorun :

Su ürünleri yetiştiriciliği, Gıda ve Tarım Örgütü tarafından dünyada en hızlı büyüyen gıda sektörü olarak belirlenmiştir. Dünya'daki gelişmeler paralelinde Türkiye su ürünleri yetiştiriciliğinde ise önemli gelişmeler gözlenmektedir. Su ürünleri yetiştiriciliği açısından zengin su kaynaklarına sahip olan ülkemizin bu potansiyeli verimli bir şekilde değerlendirmesi, kırsal kalkınma ve istihdam açısından önemli bir fırsattır. Öte yandan yeterli ve dengeli beslenmenin temeli olan hayvansal ürün talebinin karşılanmasında su ürünleri yetiştiriciliği doğal bir kaynak özelliği taşımaktadır.

Türkiye, Dünyanın su ürünleri yetiştiriciliğinde en hızlı büyüyen ülkeleri arasındadır. Bu noktada ülkemiz Avrupa'da alabalık yetiştiriciliğinde birinci, çipura ve levrek üretiminde ise ikinci sıraya yükselmiştir. Yaklaşık 25.000 kişiye istihdam sağlayan sektör, 2012 yılında 220.000 ton/yıl 2013 yılında 233.000 ton/yıl yükselmiştir. Fethiye ise özellikle alabalık yetiştiriciliğinde ülkemizin başkenti konumundadır. 2014 yılı itibari ile Muğla ilinin 17.000 ton/yıl üretim kapasitesi bulunmaktadır.

Bu kapsamda, sanayi ve hizmetler sektöründe istihdamın küçüldüğü, işsizlik oranının yükseldiği günümüzde alabalık yetiştiren işletmelerin sağladığı istihdam olanağı bölgemizin sosyal ve ekonomik yapısı için anlamlı olduğu kadar, ülkemiz için de anlamlıdır.

Ancak su ürünleri yetiştiriciliğinde bu denli iyi konumda olan bölgemizde ve beraberinde ülkemizde iç piyasadaki su ürünleri tüketimine bakıldığında kişi başı tüketimin 7 kilogram civarında olduğu görülmektedir. Dünyada yılda kişi başına ortalama 16 kg balık tüketilirken, Avrupa Birliğinde (AB) yıllık tüketim kişi başına 22 kg düzeyindedir. AB ülkeleri ile kıyaslandığında üretim yönünden 7. sırada bulunan Türkiye, tüketimde son sırada yer almaktadır.

Pek çok dünya ülkesinde su ürünleri, gıda zincirinde çok önemli bir yere sahip olmasına karşın, 8 bin 300 kilometrelik kıyı şeridiyle ve bir çok doğal kaynağı ile Türkiye, elindeki doğal zenginliği kullanamamaktadır. Bazı ülkelerde ana gıda durumunda olan su ürünleri, Türkiye'de yeterince tüketilmediği için, ekonominin doğal dengesi gereği daha fazla üretilmemekte ve sektörün büyümesinin önünde ciddi bir engel teşkil etmektedir.

Çözüm Önerisi:

2014-2018 dönemi Onuncu Kalkınma Planı'nda "Tüketiciler yeterli ve dengeli beslenme hakkında bilinçlendirilecek, hayvansal ürünler ve su ürünlerinin tüketimi yaygınlaştırılacaktır" maddesi yer almaktadır.

Bu kapsamda ulusal ve bölgesel düzeyde su ürünleri tüketimini artırmak amacıyla kamu ve özel sektörün yapacağı tanıtım ve eğitim faaliyetleri toplam balık talebinin artışına katkı sağlayacaktır.

Ülkenin ekonomik ve sosyal yapısında son derece olumlu katkıları olması beklenen, sürdürülebilir üretim kapsamında kısıtları olmayan su ürünleri üretimine, her türlü idari ve mali destek sağlanmalı, bu üretim ve istihdam potansiyeli, akılcı planlama, destek ve uygulamalarla değerlendirilmelidir.

İlgili Kurum:

Fethiye ve Seydikemer İlçe Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlükleri, Muğla İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Su Ürünler Yetiştiriciler Üretici Merkez Birliği, Muğla Alabalık Yetiştiricileri ve Üretici Birliği, Bölge Milletvekilleri

Sebze Meyve İhracatında Sağlık Sertifikası Düzenlenmesi

Sorun :

İşleme tabi tutulmamış bitkisel ürünlerin (temel tarım ürünleri) ihracatında Bitki Sağlık Sertifikası düzenlenmektedir. Bu sertifika ürünün bitkisel hastalıklardan ari olduğunu belgelemektedir. Bunun yanı sıra, hali hazırda geçerli olan mevzuat kapsamında, tüm tarım ürünlerinde işleme tâbi tutulup tutulmadığına bakılmaksızın alıcı ülkenin talebi doğrultusunda Sağlık Sertifikası düzenlenmektedir. Bu çerçevede ihracatçının ya da temsilcisinin ürünün denetlenmesini isteyen bir beyanname vermesi üzerine, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığınca gıda güvenliğine yönelik olarak sertifika düzenlenmesi amacıyla yapılan denetim esnasında muayene ve analiz etmek üzere gerektiğinde numune alınarak denetim raporu ve analiz sonuçlarının değerlendirilmesinde alıcı ülke talebi ve/veya Türk Gıda Kodeksi esas alınmaktadır. Ülkemizden Rusya Federasyonuna yapılan yaş meyve sebze ihracatı ile ilgili olarak alıcı ülke talebi doğrultusunda her ihracat partisi için numune alınarak pestisit analizleri yapılmakta ve Sağlık Sertifikası düzenlenmektedir.

Sağlık Sertifikası, ihracat ürünlerinden tesadüfî seçilen partilerin tesadüfî örnekleme metoduyla kontrol edilmesi suretiyle düzenlenmektedir. Ancak bölgemizde ihracatçılarımız ihracat ürünü yaş sebze meyveyi değişik çiftçi ve üreticilerden toplayarak oluşturmaktadır. Örneklemlerden bir tanesinin analiz sonuçları olumsuz çıkarsa bu sonuç, ihracatçının o anda ihracat ettiği bütün ihracat ürününe teşmil edilerek ürünün ihracatı durdurulmakta ve/veya ürün yurt içi piyasaya arz edilmektedir. Dolayısıyla bir üreticinin sağlıklı ürün üretmesinin bedelini önce ihracatçı ardından da tüm toplum ödemektedir.

Öte yandan Bakanlık tarafından "Bitki Sağlık Sertifikası" ihracat konusu ürünün yüklendiği yerde laboratuvar analiz raporları sonucuna göre hazırlanmaktadır. Türkiye genelinde bulunan 36 akredite laboratuvarın 5'i Fethiye bölgesinde yer almaktadır. Ancak Fethiye'de ihracatçı firmaların analizleri söz konusu 5 laboratuvar arasında idare tarafından paylaştırılmaktadır. Her bir analizin fiyatı sabitleyerek 637,00 TL olarak belirlenmiştir. Devlet eliyle yapılan bu tekel uygulamasına son verilmesi gerektiği değerlendirilmektedir.

Çözüm Önerisi:

Böyle bir uygulama yerine hasat edilen ürün, çiftçi adına halde, yolda veya ürün ağaçtan ayrıldıktan sonra analiz edilirse yaş sebze meyve üretiminin sağlıklı bir şekilde yapılması sağlanacaktır. Bu uygulama rastgele üreticilerden örneklemeler alınarak yapılmalıdır. Çıkacak sonuçlardan hasat sayfasında ismi bulunan çiftçi, danışman, zirai ilaç bayisi mühendisi sorumlu tutulmalıdır. Bu şekilde yapılan kontroller tüm insanlığa sağlıklı ürünler sunmaya yardımcı olacaktır.

"Bitki Sağlık Sertifikası" alabilmek için laboratuvarlar arasında rekabetin sağlanması zorunludur. Devletin tekel uygulamasına son vermesi analiz maliyetlerini düşürürken hizmet kalitesini önemli bir şekilde artıracaktır.

İlgili Kurum:

Fethiye ve Seydikemer İlçe Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlükleri, Muğla İl Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Batı Akdeniz İhracatçılar Birliği, Bölge Milletvekilleri

İNŞAAT TAAHHÜT GRUBU

**** Hızla G   Alan Fethiye'de Konut ve Arsa İhtiyacı***

Hızla Göç Alan Fethiye'de Konut ve Arsa İhtiyacı

Sorun:

Muğla'ya uzaklığı 130 km olan ilçemizin nüfusu her geçen yıl artmakta olup, 2014 yılı TÜİK verilerine göre Fethiye'nin nüfusu 195.419'dur. İlçemiz Muğla Merkez'in yanı sıra diğer birçok Muğla ilçesinden de fazla nüfusa sahiptir. Fethiye'nin nüfusu, tüm Muğla'nın nüfusunun %21'idir. Türkiye genelindeki nüfus artış hızına oranla Fethiye'nin nüfus artış hızı her geçen yıl daha çok artmaktadır. Bunun en büyük sebebi Fethiye'nin ülke içinden ve dışından göç alan bir yer olmasıdır.

Hal böyle olunca bu denli göç alan bir ilçenin konut ihtiyacı ve dolayısıyla arsa ihtiyacı doğmaktadır. Bir ovaya kurulu olan Fethiye merkezinde hâlihazırda arsa stoku tükenmek üzeredir. Göç eden kesim Fethiye merkeze yerleşme çabası içindedir. Ancak,

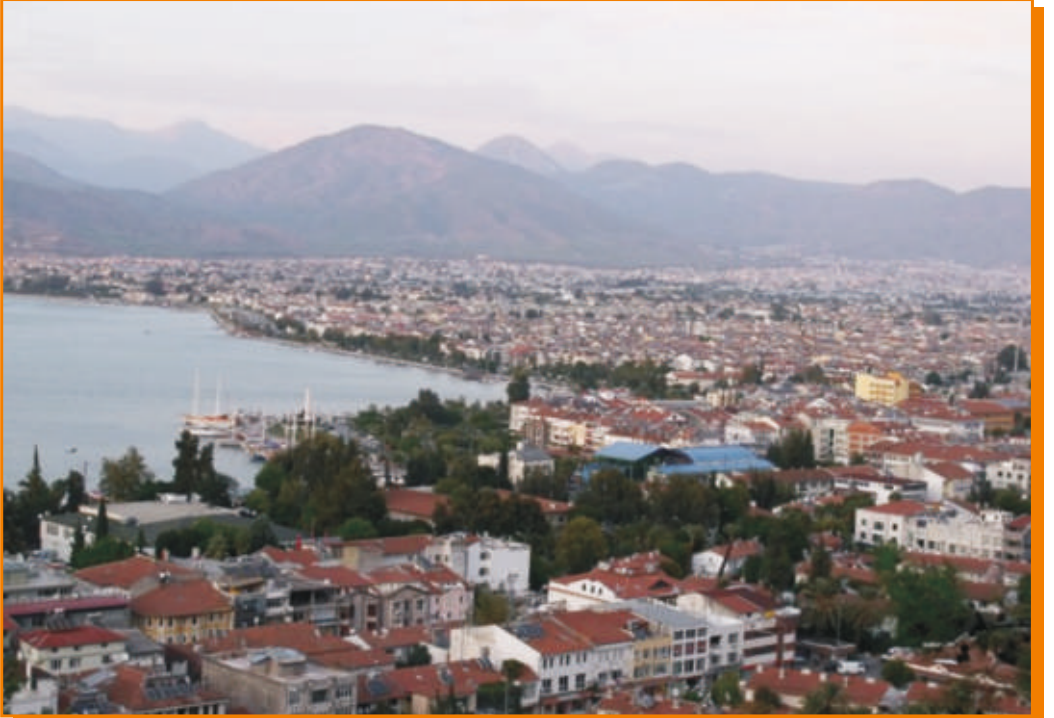
Çözüm Önerisi:

6360 sayılı “On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi Ve Yirmi Altı İlçe Kurulması İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” ile Muğla Belediyesi artık Büyükşehir Belediyesine dönüşmüş ve Fethiye ikiye bölünerek Seydikemer ilçesi kurulmuş ve Fethiye ilçe merkezinin sınırları da genişlemiştir.

Karaçulha, Çamköy, Kargı, Ölüdeniz, Çiftlik, Göcek gibi beldelerin sınırları Fethiye'ye dâhil olduğundan, bu bölgeler daha öncesinde ayrı ayrı planlanır iken, artık tüm bölgenin havza bazında bütüncül olarak tek planlama kararı haline getirilmesi gerekmektedir. Bu husus yerine getirilir iken ilave imar planları yapılarak, yeni yerler var ise ilave imar planı çalışmaları ile imara açılmalıdır. Bu kapsamda bütüncül bir planlama yaklaşımı ile bölgesel ölçekte sorunlara da çözüm üretilecektir. Özellikle trafiği çeken, nüfus yoğunluğunu arttıran tüm kamu ve özel sektör üst yapı yatırımlarının (hastane, kaymakamlık, adliye, AVM gibi) Fethiye merkeze yapılması yerine tüm bölgeye (Karaçulha, Çiftlik, Ölüdeniz...) dengeli bir biçimde dağıtılması halinde Fethiye merkezde yoğunlaşan nüfus da çevreye dağıtılmış olacak; böylece planlanacak yeni 2b gibi alanlarda da yeni arsaların üretimi gerçekleştirilmiş olacak, kentin planlı ve dengeli gelişimi sağlanacaktır. Karaçulha, Çamköy, Kargı, Çiftlik gibi yerleşim birimlerinin bütüncül olarak planlama çalışmaları yapılmalı mevcut imar planları ve plan notları revize edilmelidir.

İlgili Kurum:

Muğla Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Muğla Büyükşehir Belediyesi, Fethiye Belediyesi, Bölge Milletvekilleri

ELEKTRİK ELEKTRONİK VE DAYANIKLI TÜKETİM MALLARI GRUBU

- * Paspatur Çarşı Ve Kalenin Restorasyonunun Yapılarak Turizme Kazandırılması*
- * Deniz Kirliliği ve Turizme Etkisi*

Paspatur Çarşı Ve Kalenin Restorasyonunun Yapılarak Turizme Kazandırılması

Sorun :

1980'li yılların ikinci yarısından itibaren Türkiye turizmindeki gelişmeye paralel olarak Fethiye, deniz-güneş-kum eksenli bir turizm hareketi içinde olmuştur. Fethiye, Turizm Danışma Bürosu'nun istatistiklerine göre, 2013 yılında 650.000 yerli ve 650.000 yabancı turist olmak üzere toplam 1.300.000 kişi tarafından ziyaret edilmiştir.

Bu avantajlı duruma rağmen, klasik pazar olarak adlandırılan Avrupa pazarında Fethiye halen deniz-güneş-kuma dayalı bir turizm destinasyonu algısına sahiptir. Bu nedenle yöredeki turizm faaliyetleri 6 aylık bir periyoda sıkışmıştır ve turizmden elde edilen gelirin büyük kısmı Ölüdeniz-Hisarönü-Kaya gibi bölgelerde faaliyet gösteren işletmeler tarafından kazanılmaktadır. Bu durum, sektörün dar boğaza girmesine, kendini yenileyememesine ve Fethiye merkezde faaliyet gösteren işletmelerin turizmden hak ettiği payı alamamasına sebep olmaktadır.

Fethiye ve Seydikemer çevresinde yer alan Kshantos, Sydma, Cadianda, Tlos gibi tarihi yerlerin yanı sıra Fethiye merkezde Amyntas Kaya Mezarları, Telmessos Tiyatrosu ve Fethiye Kalesi, Paspatur Çarşısı gibi önemli tarihi noktalar mevcuttur. Bütün bu tarihi değerler mevcut hali ile turistik çekim alanı yarat(a)madığı için özellikle Paspatur esnafı turizmden pay alamayıp ticari olarak can çekmektedir.

1. derece arkeolojik sit alanı içinde bulunan Telmessos Tiyatrosu'nun kalıntıları 1991-1994 kazısı ile gün ışığına çıkartılmıştır. Söz konusu çalışma ile gün yüzüne çıkarılan tiyatronun restorasyonu Haziran 2012 itibarıyla T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın katkıları ile başlatılmıştır ve restorasyon çalışmaları devam etmektedir. Telmessos Tiyatrosu'nun koruma-kullanma dengesi gözetilerek yapılan restorasyonundan sonra ulusal ve uluslararası birçok organizasyona ev sahipliği yapabilecek duruma gelmesi, bölgenin kültür turizmine katma değer sağlayacaktır.

Ancak Telmessos Tiyatrosu'nda yapılan restorasyon çalışması tek başına yeterli değildir. Amyntas Kaya Mezarları, Fethiye Kalesi ve Paspatur Çarşısı'nın da etkin bir turizm ürünü haline getirilmesi gerekmektedir. Antik Telmessos'un ilk akropollerinden biri olarak kullanılan Fethiye Kalesi, Ortaçağ'da yapılmıştır. Osmanlı Dönemi'nde silahhane ve karakol olarak kullanılan Fethiye Kalesi Fethiye'nin bütün manzarasına hakim konumu ile de avantajlıdır. Fethiye Kalesi ve Amyntas Kaya Mezarları üzerinde yapılacak çevre düzenleme ve restorasyon çalışmalarının yanı sıra Paspatur Çarşısı'nın cephelerinin iyileştirilmesi gerekmektedir.

Çözüm Önerisi:

Taşınmaz Kültür Varlıklarının Korunmasına Ait Katkı Payına Dair Yönetmelik'e göre belediyeler tarafından tahsil edilen emlak vergilerinin %10'u, belediyelerin ve il özel idarelerinin görev alanlarında bulunan taşınmaz kültür varlıklarının korunması ve değerlendirilmesi amacıyla kullanılmak üzere ayrılmaktadır. Söz konusu ödenek, ilin kültürel değerleri göz önüne alınarak Valilik tarafından hakkaniyet ölçüsünde kullandırılmaktadır.

Akdeniz ev mimarisi tipolojisi oluşturarak Paspatur Çarşısı'nın özgün kent dokusu ile bütünlük arz edecek mimariye kavuşması için söz konusu ödeneğin sağlanması gerekmektedir.

Aynı şekilde, 36.800 metrekare alanda bulunan Fethiye Kalesi'nin kazısının T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından kaynak aktararak gerçekleştirilip, restorasyon projesinin oluşturulması ve Amyntas Kaya Mezarları'na seyir terasları inşa edilerek çevre düzenlemesi yaptırılması gerekmektedir.

İlgili Kurumlar:

Fethiye Müze Müdürlüğü, Fethiye İlçe Turizm Danışma Bürosu, Muğla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Muğla Valiliği, Muğla Büyükşehir Belediyesi, Fethiye Belediyesi, Muğla İl Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü, Muğla Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü, Bölge Milletvekilleri

Deniz Kirliliği ve Turizme Etkisi

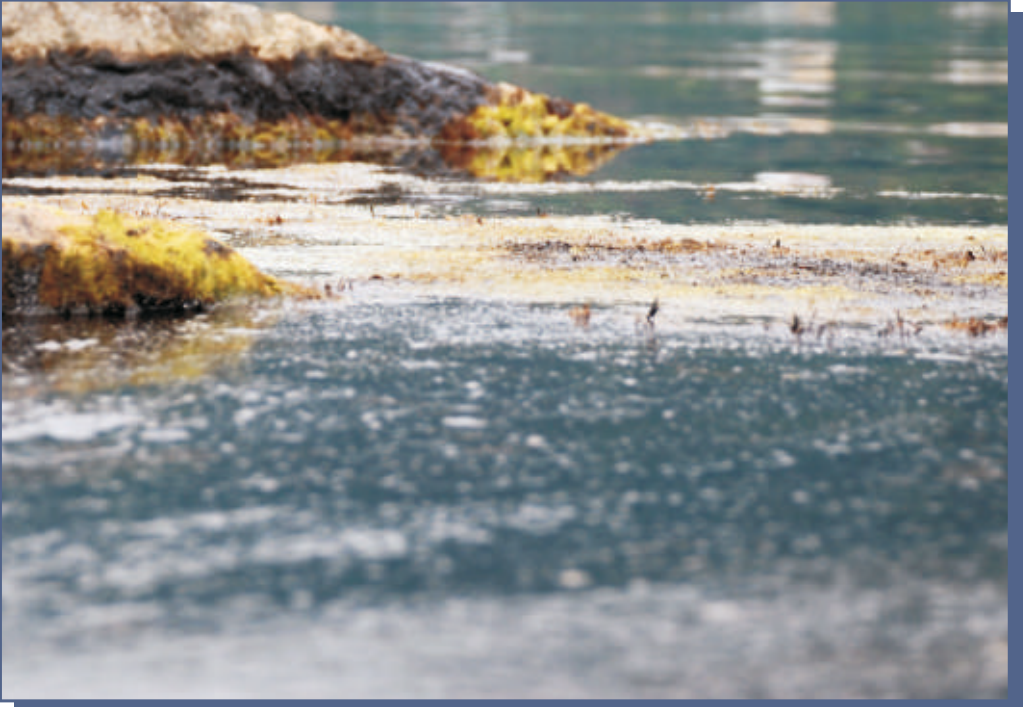
Sorun:

Bölgenin en temel sektörlerinden biri turizm sektörüdür ve turizm sektörünün en önemli unsuru denizlerimizdir. Ancak Fethiye Körfezi'nin her geçen gün kirlenmesi ve dolmasından ayrıca Körfeze yakın alanlarda ve hatta Çalış'ta dahi denize girilememesinden dolayı sektör ve beraberinde bölgemiz ve ülkemiz büyük yara almakta, şehir merkezinde ekonomik canlılığın yok olmasına yol açılmakta ve ilçenin turizm gelirleri her geçen gün azalmaktadır.

Kıyı alanlarının uzunluğu ve çeşitliliğiyle, bu alanlarımızda bulunan doğal kaynaklar ve kültürel değerlerden dolayı ülkemizin en şanslı bölgelerinden birisi olan Fethiye Körfezi'ndeki kıyı ve deniz sorunlarının çözümü; doğal kaynaklarının korunmasının yanı sıra ilçemizin ekonomik ve sosyal gelişimine büyük katkı sağlayacaktır.

Maalesef şehirlerde kentleşmenin düzensiz ve plansız olması çok çeşitli çevresel sorunları da ortaya çıkarmaktadır. Nitekim, 1999 yılına ait TBMM Çevre Komisyonu Raporunda; Türkiye'nin kıyı bölgeleri ve denizleri bir yandan kirlilik bir yandan da plansız kullanım sonucu doğal kaynak zenginliğini kaybettiği ve Türkiye'nin pek çok bölgesinde kıyı sularının, özellikle körfezlerin ve haliçlerin uluslararası standartlara göre, kirlilik oranının yüksek olduğu ifade edilmektedir.

Fethiye'nin turizm gelirlerinin artması, işsizliğin önlenmesi, ülke ekonomisine kazandıracağı döviz girdisi de dikkate alındığında körfezin Fethiye'ye kazandırılmasının önemi daha da ortaya çıkacaktır.

Çözüm Önerisi:

Körfezi kirleten unsurlar çeşitli ve karmaşıktır. Sorunun birden çok boyutu bulunmaktadır. Bu nedenle Fethiye ve Ölüdeniz'deki merkezi atıksu arıtma tesisi ve kanalizasyonun kapasite yeterliliğinden, işletmelerin atıklarını ilkel yöntemlerle toprağa bırakmaksına; derelerin ıslahından, sera ve tarım alanlarında kullanılan kimyasal ilaçlar ve gübrelerin içme suyu kaynakları, akarsular, yüzey ve yeraltı sularını kirletmesine; balık çiftliklerinin altyapı sorunlarından, denizlerde atık alım ve kabul tesislerinin bulunmamasına kadar tüm sorunların bütüncül bir bakış açısı ile ve bir plan çerçevesinde çözülmesi ve körfezin temizlenmesi öte yandan derelerin alivyon ile dolmasının engellenmesi gerekmektedir.

İlgili Kurum :

Muğla İl Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, Muğla Büyükşehir Belediyesi, Fethiye Belediyesi, Deniz Ticaret Odası, Bölge Milletvekilleri

KONAKLAMA HİZMETLERİ GRUBU

- * Alternatif Turizm Faaliyetlerini Engelleyeci Unsurların Kaldırılması***
- * Fethiye Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesi'nin Bölgedeki Talebi Karşılayamaması***

Alternatif Turizm Faaliyetlerini Engelleyeci Unsurların Kaldırılması

Sorun:

2023 Türkiye Turizm Stratejisi'nde öne çıkan önemli turizm bölgelerinden birisi de Güney Ege Bölgesi olmuştur. 2014-2023 Bölge Planı'nda da değinilen ilgili tedbirlerin belirtildiği sorunların başında; turizmin yaz aylarına sıkışması ve yaz mevsimi dışında turistlere hitap edecek alternatif turizm çeşitlerini üretilmemesi, yerel ve kültürel değerlerin turizme entegre edilememesi, turizmin kıyı kesimden kırsal ve iç kesimlere doğru geliştirilememesi konuları gelmektedir. Deniz turizminin doygunluğa ulaşması ve dünyada gelişen turizm trendlerinin etkisi sonucu ortaya çıkan bu sorunların turizmin bölge ekonomisine katkısını sınırlamakta ve bölgeye daha çok turist gelmesini engellemektedir.

Bu sorunların çözümüne yönelik projelerin gerçekleştirilmesi için Güney Ege Kalkınma Ajansı tarafından alternatif turizmin geliştirilmesine yönelik çeşitli destek programları açıklanmıştır. Ancak başta doğa turizmi olmak üzere eko, agro, yayla turizmi dediğimiz bu alternatif turizm faaliyetlerinin geliştirilebilmesi için ülkemizdeki yasal düzenlemelerin bu turizm türlerinin geliştirilmesine yönelik bir bakış açısıyla yeniden düzenlenmesine veya revizyonuna ihtiyaç duyulmaktadır. Örneğin agro ve eko turizmin yapılabileceği alanların tarım arazi olması sebebiyle Toprak Koruma Kanunu'nun engellemesi ile karşılaşmakta bu tesislerin ruhsatlandırılmasında problem yaşanmaktadır. Yürüyüş turizminin yoğun olarak yapıldığı güzergâhlar üzerinde ise köy pansiyonculuğu yapan işletmelerin işyeri açma ve çalışma ruhsatı başvurusunda "Yapı Kullanma İzni" istenmektedir. Ancak bu belge sadece imarı yapılmış bölgelerde alınabilmektedir. 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 27. maddesine 648 sayılı KHK ile "belediye ve mücavir alanlar dışında köylerin köy yerleşik alanlarında, civarında ve mezarlarda köyde oturanların ihtiyaçlarını karşılayacak bakkal, manav, berber, köy fırını vb. için yapı ruhsatı aranmaz" ibaresi eklenerek değişiklik yapılırsa da ülke ekonomisine katkı sağlayacak alternatif turizm için mevzuatta herhangi bir değişiklik yapılmamıştır.

Öte yandan yürüyüş ve bisiklet turizmi konusunda orman mevzuatında bazı düzenlemelere ihtiyaç duyulmaktadır. Ormanlardan turizm amaçlı faydalanma kapsamında yürüyüş yolu rotalarının oluşturulması, bu yolların bakımı, temizliği başta olmak üzere rotalar üzerindeki dinleme alanları, ilkyardım noktaları konularında tam bir belirsizlik ve sınırsızlık yaşanmaktadır. Tarihi Likya Yolu başta olmak üzere bu yollar çöp ve atık dağları haline gelmeden gerekli tedbirlerin alınmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Çözüm Önerisi:

Bölgemizde koruma kullanma dengeleri göz önüne alınarak doğa ve alternatif turizmin yapılabilmesi için gerekli yasal altyapının engelleyici olmaktan çıkarılarak bu turizm türünün yapılmasını kolaylaştırıcı bir yasal zeminin ilgili sivil toplum kuruluşlarının da görüşünün alınması suretiyle bölge milletvekilleri aracılığıyla Parlamento ve ilgili bakanlıklar nezdinde oluşturulması gerekmektedir.

İlgili Kurum:

Kültür ve Turizm Bakanlığı, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri, Muğla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Fethiye Turizm Danışma Bürosu, Fethiye Orman İşletme Müdürlüğü, Tabiat Varlıkları Koruma Genel Müdürlüğü, Bölge Milletvekilleri

Fethiye Mesleki Ve Teknik Anadolu Lisesi'nin Bölgedeki Talebi Karşılayamaması

Sorun:

Fethiye Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi 'nde bulunan Yiyecek İçecek Hizmetleri Bölümü/ mutfak ve servis atölyesinin kapasitesi Fethiye bölgesi ve civarında bulunan turizm işletmelerinin personelini temin eden bir okul olarak yetersizdir. Fethiye'de turizm sektörüne ara eleman yetiştiren bu okulda 1 pastacılık atölyesi, 3 servis atölyesi, 2 mutfak atölyesi bulunmaktadır. Meslek lisesinde okuyan öğrencilerin mutfak ve pastacılık bölümlerini tercih etme oranı turizm sektörünün bu alan ve dallara talebinin fazla olması sebebiyle diğer bölümlere göre daha yüksektir. Ancak Fethiye Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin arzı, talepleri karşılayamamaktadır.

Ayrıca işletmeler her yıl kapasitenin azlığından dolayı stajyer öğrenci bulmakta zorluk çekmektedir. Bölgemizde çok sayıda büyük işletme mevcuttur, stajyer öğrenci eksikliğinden dolayı farklı bölgelerin turizm otelcilik liselerinde okuyan öğrencileri stajyer olarak kabul etmektedirler.

Çözüm Önerisi:

Fethiye Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin bulunduğu binanın içerisinde Ticaret Meslek Lisesi de faaliyet göstermekte, Ticaret Meslek Lisesi öğrencileri de aynı binada eğitim görmektedir. Okulun ticaret bölümünün başka bir yere sevk edilerek, kalan sınıfların turizm sektörüne ara eleman yetiştirmek üzere mutfak, servis ve pastacılık atölyesine dönüştürülerek öğrenci kapasitesinin artırılması gerekmektedir. Böylece Fethiye Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nin kapasitesi artırılarak bölgemizde bulunan diğer turistik işletmelere de eleman sağlayabilecektir.

İlgili Kurum:

Fethiye İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, Muğla İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Milli Eğitim Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

YİYECEK VE İÇECEK HİZMETLERİ GRUBU

*** Fethiye'de Turizm İstatistiklerine
Erişim Sağlanamaması**
*** Müzik Meslek Birlikleri İle İlgili
Yaşanan Sorunlar**

Fethiye'de Turizm İstatistiklerine Erişim Sağlanamaması

Sorun:

Turizm sektörü özellikle 1980'li yıllardan itibaren Fethiye'nin öncü sektörlerinden birisi olma özelliğini korumaktadır. Özellikle 6360 sayılı "On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi Ve Yirmi Altı İlçe Kurulması İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ile Muğla Belediyesi'nin artık Büyükşehir Belediyesine dönüşmesinden ve Fethiye'nin kırsal alanlarının yer aldığı köylerin Seydikemer'e bağlanmasının ardından Fethiye'de turizm sektörünün yoğun şekilde ilgi gösterilen bir sektör olma özelliği artmıştır.

Turizm sektörünün Fethiye'nin öncelikli sektörü olması sebebiyle bu sektör ile ilgili ortaya çıkan sorunların çözümü için ya da yerel yönetim ve sivil toplum kuruluşları başta olmak üzere karar verici otoritelerin sektör hakkında politika üretmesi için istatistiki verilere ihtiyacı vardır.

Ancak Turizm sektörü ile ilgili kullanılan bütün veriler tahmine dayalı olarak tutulmaktadır. Marmaris'e gelen turistlerin de Dalaman Havalimanı'nı tercih etmesi sebebiyle Dalaman Havalimanı yolcu verileri Fethiye'ye havayolu ile gelen turist sayısını elde etmemizi sağlamamaktadır. Ayrıca otelde geceleleyen turist sayısı ve milliyetleri Fethiye Emniyet Müdürlüğü tarafından kullanılan kimlik bildirim sistemi tarafından elde edilmesine rağmen bu veriler 2014 yılından bu yana paylaşılmamaktadır.

Çözüm Önerisi:

Fethiye'de turizm sektörünün geliştirilmesi ve Fethiye'de turizme yönelik uzun vadeli politika ve stratejiler geliştirmek için şüphesiz ki veri bilgi ve istatistiğe dayalı olarak kararların verilmesi ve hareket edilmesi gerekmektedir. Bunu sağlamak için de hem Dalaman Havaalanı'ndan Fethiye'ye gelen turist sayısının ölçümü için bir sistem geliştirilmeli hem de Emniyet Müdürlükleri tarafından kimlik bildirim sistemi kapsamında elde edilen verilerin paylaşılmasının sağlanması gerekmektedir.

İlgili Kurum:

Fethiye Emniyet Müdürlüğü, Muğla İl Emniyet Müdürlüğü, Muğla Valiliği, İç İşleri Bakanlığı, Fethiye Turizm Danışma Bürosu, Muğla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü, Bölge Milletvekilleri

Müzik Meslek Birlikleri İle İlgili Yaşanan Sorunlar

Sorun:

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 27. maddesine göre; "1. Herkes, toplumun kültürel yaşamına özgürce katılma ve sanattan yararlanma ve bilimsel gelişmeye katılarak, yararlarını paylaşma hakkına sahiptir. 2. Herkes, yaratıcısı olduğu bilim, yazın ve sanat ürünlerinden doğan manevi ve maddi çıkarlarının korunması hakkına sahiptir."

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 27. maddesinin iç hukukumuzdaki izdüşümü ise 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'dur. 1951 tarihinde yayınlanan 5846 Sayılı Kanun'da özellikle 1990'lı yıllardan itibaren yapılan düzenlemelerle, fikri mülkiyete konu ürünlerin gerek umuma açık mahallerde, gerekse radyo-televizyon yayın kuruluşlarınca kullanılmasına ilişkin sorunlar başta olmak üzere, kimi uyumsuzluklar çıkmış ve bunlar çözülmek bir yana kronikleşerek yaygınlaşmıştır.

"Hak sahipliğinin tevsiki, meslek birliklerinin temsil yetkilerinin ve yetki sınırlarının somut olarak belirlenmesi, izinsiz kullanım/korsan kullanım farklılığı, telif bedeli ödemelerine esas teşkil eden tarifelerin hakkaniyete ve sosyo/ekonomik koşullara ve ülkesel gerçeklere uygun olarak, dayatma yerine mutabakat eksenli üzerine kurulu olarak oluşturulması zorunluluğu, eşzamanlı –mükerrer bedel talebinin engellenmesi, emsalsiz biçimde ve mukayeseli hukukta örneği bulunmayan nispette ağır cezai yaptırımların adil noktalara çekilmesi gereği" gibi temel sorunlar "eşitlikçi bir anlayış ve tüm tarafların iyiniyetli yaklaşımı" ile kolaylıkla çözümü mümkün olduğu halde, fiili ve hukuki gerçeklere aykırı olan, ikraha, zorlamaya ve her ne pahasına olursa olsun tek taraflı menfaat sağlamaya yönelik ve sadece olabildiğince telif bedeli tahsil etmek gayesi üzerine kurulu bir anlayış nedeniyle çözüme kavuşturulmamış olduğu, ülkemizde fikri mülkiyetin gelişimine en büyük engeli bu yaklaşımın oluşturduğu aşıkardır.

Ülkemiz açısından;

- Ne yazık ki yanlış/yetersiz yasal düzenlemelerle, eser sahibi ve bağlantılı hak sahipleri meslek birliklerinin eşitlik prensibine aykırı biçimde sahip oldukları hakim konumlarını kötüye kullanarak, hakkın suistimaline yol açtıkları, bireylerin yararlanma/paylaşım haklarının yok sayıldığı,
- Katılmış olduğumuz Uluslararası Anlaşmalar ve AB Konsey Direktifleri'nde asgari çerçevesi belirlenmiş olan cezai müeyyidelerin içeriğinin ve kapsamının, ceza hukukunun genel ilkelerinin "ölçülülük" prensibi başta olmak üzere göz ardı edildiği,

•► Emsali olmayan mertebede ağır hürriyeti bağlayıcı cezaların ve parasal müeyyidelerin yargı tehdidi ile sözleşme özgürlüğünü kısıtlayan bir baskı aracı olarak kullanıldığı bir panorama ortaya çıkmaktadır.

Kanunda yer almasına rağmen telif birliklerince “BİRİM” esaslı tarife yapmamaları, tüm tarifelerini GÖTÜRÜ olarak hazırlamaları, bir yandan muhatap çokluğuna, bir yandan da üst meslek kuruluşları dışında münferit müzakerelere imkan bırakmaksızın bir kargaşa yaşanmasına, dolayısıyla anayasal hakların yok sayılmasına sebep olmaktadır. Katılmış olduğumuz uluslararası sözleşmelere de aykırı nitelik taşıyan ve uluslararası emsallere nisbetle fahiş olan tarifelerin “kullanım” şartı ve esasına göre değil, sadece “ister kullan-ister kullanma” esası ile GÖTÜRÜ olarak belirleniyor olması kabul edilemez görünmektedir. Hele ki ilçemiz gibi 12 ay açık kalmayan işletmelerin sadece 3 ay kaldıkları müzik için yıllık bedeller ödemesi hakkaniyetle bağdaşmamaktadır.

Halen toplam sayısı 27 olan Meslek Birlikleri dikkate alındığında, aynı sektörde dahi en az üç tane Meslek Birliği ile sorunun çözümsüzlüğünün başlıca nedenlerinden biri muhatap çokluğudur.

Çözüm Önerisi:

- Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın öncelikle 5846 Sayılı Yasa'dan kaynaklanan “denetim” görev ve yetkisinin özellikle “tarifeler” açısından müdahaleci ve işlevsel bir hale getirilmesi,
- Türk Hukuk Mevzuatı ile “KONUT” sayılan Konaklama Tesisi ODALARI'nın, “UMUMA AÇIK MAHAL” kabul edilemeyeceğinin belirlenmesi,
- 50 m2 altındaki mahallerin, kullanım şekli ne olursa olsun “UMUMA AÇIK MAHAL” kabul edilemeyeceğinin belirlenmesi,
- Aynı sektördeki meslek birliklerinin tek bir ortak tarife/orta lisanslama yapması,
- Kullanım esas olmakla tarifelerin sadece GÖTÜRÜ değil, BİRİM esaslı yapılması,
- Tarifelerin; AB ülkeleri içerisinde G.S.M.H bakımından ülkemize eş (en yakın) değerdeki en çok 5 (beş) ülkenin ortalama birim değerlerini aşmamak üzere tarafsız bir kurulca belirlenmesi, en azından bu kurulca değerlendirilmesi
- Müzakerelerin doğrudan ya da kullanıcıların yerel meslek örgütleri eliyle yürütülmesi,
- Herkesin önceki yıl tarife bedeli üzerinden taksitli ödeme yaparak ve koşula bağlı olmaksızın yargıya başvuru hakkının bulunması,
- Yasa'nın manevi haklara tecavüz etmek, izinsiz işlemek, çoğaltmak, yaymak, ticaret konusu yapmak, sahte bandrol yapmak, ithal etmek gibi korsan eylemlere eylemcilere uygulanması gereken ceza maddelerinin, bu eylem ve eylemcilerle hiçbir ilgisi olmayan umuma açık mahal kullanıcılarına uygulanmaması gerektiği değerlendirilmektedir.

İlgili Kurum:

Muğla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Fethiye Turizm Danışma Bürosu, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Fethiye Esnaf ve Sanatkarlar Odası, Bölge Milletvekilleri

SİGORTA VE FİNANS HİZMETLERİ GRUBU

- * Sigorta Şirketlerinin Mevzuata Aykırı Olarak Yürüttükleri Uygulamalar***
- * Acente Sözleşmelerinde Şirketlerin Tek Taraflı Kazanım Çabası***
- * Acentelerin İşletme Maliyetleri Sorunu***

Sigorta Şirketlerinin Mevzuata Aykırı Olarak Yürüttükleri Uygulamalar

Sorun:

5684 sayılı Sigortacılık Kanunu ile sigorta şirketlerinin faaliyet gösterdiği sigorta branşlarının kapsamında bulunan zorunlu sigortaları yapmaktan kaçınması engellenmiştir. Buna rağmen birçok sigorta şirketinin akıl almaz bahanelerin arkasına sığınarak bu tür poliçeleri yapmaktan kaçındığı tüm acentelerin malumudur. Bu bahanelerin sınırı öylesine artmıştır ki; trafik sigortası kapsamında hasara konu olmadığı halde, sırf başka bir şirketten yapılmış kasko poliçesinden ufak meblağlı bir hasar aldı diye o vatandaşın -primi kabul etmesine karşın- trafik sigortası yetkiye düşürülmektedir. Başka bir örnek vermek gerekirse Yüksekova'da hakimlik yapan devlet memurunun hasarsızlık indirimi tavan seviyede olan aracının trafik sigortasına normal primin 10-60 katı arası fiyatlandırma yapılabilmektedir. İlgili kanun maddesi sigorta şirketlerine hatırlatıldığında ise açıkça o poliçenin yapılmasına yetki vermedikleri bildirilip, acentelerin itirazları dikkate dahi alınmamaktadır.

Öte yandan bazı sigorta şirketlerinin zorunlu poliçelerin tanzimini, primlerinin sadece kredi kartı ile tahsil edilmesi şartına bağladıkları görülmektedir. Oysaki çoğu acente, acentelik sözleşmesi kapsamında sigorta şirketlerine banka teminat mektubu veya gayrimenkul ipoteği vermeleri karşılığında, belli bir vade sonunda poliçe primlerini zaten şirkete intikal ettiriyordu. Buna rağmen bazı şirketlerin, acentelik sözleşmesine aykırı olmasına rağmen, primin kredi kartıyla ödemesini zorunlu tutmasına karşılık, müşterilerin memnuniyeti gereği çoğunlukla acentenin kendi kredi kartını kullanmak zorunda kalması neticesinde, acentenin mali bünyesi iyiden iyiye zora sokulmuştur.

Acentelerin, zorunlu poliçelerin prim tahsilinde tek bir ödeme aracı kullanılması metazorisine yönelik Hazine Müsteşarlığı Sigortacılık Genel Müdürlüğüne yaptığı başvurular ise, "acentelik sözleşmesi çerçevesinde bir özel hukuk uyumsuzluğu" şeklinde değerlendirilerek, acentenin adli yargıya müracaat etmesi önerilmektedir.

Çözüm Önerisi

“Çözüm sürecinin” konuşulduğu bugünlerde Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde yaşayan vatandaşların zorunlu sigorta ihtiyaçlarına makul bir fiyat tarifesıyla yaklaşılması gerektiğini değerlendirilmektedir. Böylesine yüksek fiyatlandırma yapmak, her ne kadar serbest tarife kapsamında masum gözükse de, 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu madde 13/1 ile engellenmiş olup, “sigorta şirketlerinin faaliyet gösterdiği sigorta branşlarının kapsamında bulunan zorunlu sigortaları yapmaktan kaçınması” olarak değerlendirilmelidir.

Şirketlerin, kanunun uygulanmasının önünde engel oluşturan türdeki uygulamalarının tespitine yönelik gelen ihbarlarla ilgili bir şikayet hattı oluşturulmalı ve bu tür uygulamalara şiddetli cezalar getirilmelidir. Tüketicilere yönelik oluşturulan Sigorta Tahkim sisteminin bu tür “acente-şirket” anlaşmazlığı işlerine de hizmet etmesinin, sigorta şirketlerinin kural tanımaz tutumlarına bir nebze olsun engel olacağı görüşündeyiz.

İlgili Kurum:

Hazine Müsteşarlığı Sigortacılık Genel Müdürlüğü, Türkiye Sigorta Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Sigorta Acenteleri İcra Komitesi, TOBB Sigortacılık Müdürlüğü, Bölge Milletvekilleri

Acente Sözleşmelerinde Şirketlerin Tek Taraflı Kazanım Çabası

Sorun:

22.04.2014 tarihinde yürürlüğe giren Sigorta Acenteleri Yönetmeliği ile mevcut acentelik sözleşmelerinin 30 Nisan 2015 tarihine kadar Yönetmeliğe uygun hale getirilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda sigorta şirketleriyle, sigorta acenteleri arasındaki sözleşmelerin Sigorta Acenteleri Yönetmeliği'ne uygun hale getirilmesi için öngörülen süre 30.04.2015 tarihinde dolmuştur. Yönetmeliğin yürürlük tarihinden itibaren birçok acenteye gönderilen taslak sözleşmelerde acentelik haklarından feragat etmelerine yol açacak tarzda hükümler bulunmakta ve baskıyla imzalatılmaya çalışılmaktadır. Meslek örgütlerinin imzalanmaması uyarısı neticesinde geri çekilen taslak sözleşmeler şu sıralarda ve maalesef pek bir değişiklik olmadan tekrar gün yüzüne çıkmaya başlamıştır. Özellikle tek şirketin acenteliğini yapmakta olan acentelerin bu süreçte oldukça zorluk yaşayacakları kuşkusuzdur.

Çözüm Önerisi

Acentelik sözleşmelerindeki dünya örneklerini, yurtdışından gelen sigorta şirketlerinin merkezdeki acentelerle (kendi ülkelerindeki) hangi şartlarda anlaştıklarını, verdikleri hakları ve Türkiye şartlarına uygun olan maddelerin hazırlanması için bir çalışma yapacağını bildiren TOBB SAİK'in (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Sigorta Acenteleri İcra Komitesi) acentelerin haklarını koruyan maddelerin bulunduğu bir sözleşme taslağını ivedilikle yayınlaması beklenmektedir.

Ayrıca kendisine dayatılan tek taraflı sözleşmeleri imzalamak istemeyen acentelere yönelik şirketlerin uygulayabileceği ekran kapatma veya tek taraflı sözleşme feshi şeklindeki cezalandırma girişimlerinin önüne geçilmesi amaçlı arabuluculuk görevini yapabilecek bir birimin oluşturulmasını beklenmektedir.

İlgili Kurum:

Hazine Müsteşarlığı Sigortacılık Genel Müdürlüğü, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Sigorta Acenteleri İcra Komitesi, TOBB Sigortacılık Müdürlüğü, Bölge Milletvekilleri

Acentelerin İşletme Maliyetleri Sorunu

Sorun:

Rekabet, serbest piyasa koşullarının geçerli olduğu bir ticari hayatın en önemli unsurudur. Ancak sigortacılıkta yıllardır uygulana gelen rekabet, şirketlerin yaptığı irrasyonel fiyatlandırmalar neticesinde hasar/prim dengesizliği oluşmasına ve dolayısıyla teknik/mali zararlara sebebiyet vermiştir. Ancak şirketlerin, bu durum karşısında aldıkları, zaten düşük komisyon oranlarıyla çalışan acentelerin komisyonunu daha da düşürme tedbirleri, sigorta şirketlerinin, kendi basiretsizlikleri sonucunda oluşan bu zararın faturasını, sorumlusu olmamasına rağmen acentelere kesmesi anlamını taşımaktadır. Ayrıca öteden beri asli işleri olmamasına rağmen, sigortacılık komisyon gelirini ekstra gelir kapısı olarak gören bankalarla, vakıflarla, otomotiv bayileriyle mücadele ederek varlığını sürdürme çabası güden acentelerin karşısına şimdilerde de alternatif satış kanalları adı altında internet ve telefon üzerinden satış yapan oluşumlar çıkarılmıştır. Bazı şirketler ise direkt satış birimi oluşturarak bizzat kendi acentelerine rakip olmuşlardır.

Böylesine rekabet ortamında bir de acentelerin tek gelir kalemi olan komisyonunun düşürülmesine karşı, acentelerin işletme maliyetlerinin günümüz koşullarında maksimum biçimde artmış olması nedeniyle maalesef artık işletme maliyetleri karşılanamaz hale gelmiştir. Sigorta Acenteleri Yönetmeliği'nin de zorunlu olarak getirdiği teknik personel, mekân, teknolojik donanım ve servis gereksinimleri, acentenin üzerindeki yükün daha da artmasına sebep olmuştur. Örneğin, bilgilendirme yükümlülüğü kapsamında bir adet kasko poliçesinin ortalama sayfa sayısı 15 adettir. Sigortalıya verilenin dışında sigortacının saklama yükümlülüğü bulunan poliçeden bir adet de kendine bastırması halinde, 30 sayfalık bir çıktı sadece bir poliçe içindir. Öte taraftan zorunlu bir trafik sigortası poliçesinin yetkili acente komisyonu iyi bir ortalama ile 25.-TL iken aynı poliçenin basıldığı lazer yazıcının toner fiyatı ortalama 200.-TL dir. Bu durumdan etkilenen birçok acente yok olmuş ve diğerleri de yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır.

Çözüm Önerisi

Ülkemizde sektörün gelişimi, sigorta satış, pazarlama ve hizmeti sadece sigorta aracıları üzerinden olmalıdır. Sigorta şirketleri her türlü çalışma, plan ve organizasyonunu buna göre yapmalıdır. Alternatif kanallar sektörün gelişimini engelleyici en önemli unsurların başında gelmekte, internet satışları sadece acenteler üzerinden olmalıdır. Sigorta şirketleri direkt satış yapmamalıdır.

Fiyata dayalı zararına rekabetten sigorta şirketleri hemen vazgeçmeli, rekabet hizmette olmalı buna odaklanılmalıdır. Aksi halde tüketicinin uzun vadede bundan zarar görmesi kaçınılmazdır. Acentelere yönelik satış, pazarlama, ürün eğitimleri mutlaka artmalıdır. Bu eğitimler TSB veya oluşturulacak bir havuzla SEGEM tarafından ücretsiz bir şekilde acentelere verilmeli ve masrafları sigorta şirketleri tarafından karşılanmalıdır. Ayrıca usulsüz faaliyette bulunan acentelerin denetimlerinin daha etkin yapılabilmesi için ilçe ticaret odalarına sadece fiziksel şartları değil, diğer tüm şartları da denetleme yetkisi verilmelidir.

Özetle sektörün yaşaması için acentelerin yaşayabilmesi gerektiği değerlendirilerek, sigorta şirketlerinden ise acenteleri yaşatabilecek operasyonlar beklenmektedir. Taraflar sigorta sektörünü büyütecek çözüm ve davranışlarda birlikte bulunmalıdır.

İlgili Kurum:

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Sigorta Acenteleri İcra Komitesi, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Sigortacılık Müdürlüğü, Hazine Müsteşarlığı Sigortacılık Genel Müdürlüğü, Türkiye Sigorta Reasürans ve Emeklilik Şirketleri Birliği, Bölge Milletvekilleri

OTO KİRALAMA VE SEYAHAT ACENTALARI GRUBU

- * *Araç Kiralama Sektöründeki Düzensizlik*
- * *Yat Turizmindeki KDV Oranı*
- * *Ören Yerlerindeki Temizlik Sorunu*

Araç Kiralama Sektöründeki Düzensizlik

Sorun:

Ülkemizde araç kiralama faaliyetleri 1955 yılında başladığı halde, aradan geçen bunca yıl içerisinde sektör hala yasal bir düzenlemeye kavuşamamış, meslek olarak tanımlanmamıştır. Sektörde yaşanan haksız rekabet ve kayıtdışılığın boyutu oldukça büyüktür. Hiçbir denetime, eğitime, mesleki yeterliliğe gerek olmaksızın isteyen herkes bu işi yapabilmektedir. Sektörde herhangi bir standart olmadığı gibi hangi bakanlık veya kurum tarafından denetleneceği de belli değildir ve sahihsizlik ve muhatap kurum konusunda belirsizlikler mevcuttur. Bu sebeple de korsan rent a car(oto kiralama) şirketi sayısı her geçen gün artmaktadır.

Öte yandan araç kiralayanlarca sebep olunan trafik cezaları ve yaptıkları kazalarla da ilgili sektörde sorunlar yaşanmaktadır. Araç kiralayan şahısların sebep olduğu trafik cezaları çoğu kez kiralama şirketlerine kalmakta ve kiralama şirketleri cezayı ödemek zorunda kalmaktadır.

Çözüm Önerisi:

Araç kiralama sektörü, devlete kazandırdığı vergi, otomotiv sektörüne getirdiği sirkülasyon ve yarattığı istihdam ile önemli bir sektör haline gelmiştir. Araç kiralama faaliyetlerinin ülke ekonomisine katkısını arttıracak şekilde düzenlemek, araç kiralamada düzeni ve güvenliği sağlamak, kendi içinde uzmanlık konularına göre dallarını ayırmak ve asgari şartlarını, istihdam, nitelik ve standartlarını belirlemek, tarafların hakları ve sorumluluklarını, sözleşme standartlarını saptamak amacıyla 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanunu'nda araç kiralama ile ilgili faaliyetlerin de yer alması kaçınılmazdır. Sektörün belli bir bakanlığa bağlı olarak mesleki yeterliliğin sınırlarının belirlendiği bir belgelendirme sistemi ile denetleme ve kontrol altına alınması gerekmektedir.

Kiralık araçlara kesilen trafik cezaları konusunda Avrupa'dakine benzer bir sistem uygulanmalıdır. Avrupa'da eğer ceza ödenmediyse araç kiralama şirketine tebliğ edilmekte, araç kiralama şirketi de o tarihlerde aracın kimde olduğunu belge ile kanıtladığında (sözleşme) ceza ödemekten kurtulmaktadır. Cezaların şahsiliği ilkesi gereği, cezadan aracı kullanan kişiler sorumlu olmalıdır.

İlgili Kurum:

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

Yat Turizmindeki KDV Oranı

Sorun:

Dünyanın küreselleşmesinde önemli rolü olan denizler ve son yıllarda önemi hızla artan deniz turizmi, özellikle turizm endüstrisi için temel bir faktör, dünya ülkeleri için bir cazibe merkezi olmuştur. Denize dönük bir eğlence ve dinlenme endüstrisi olan deniz turizmi, turizm aktiviteleri içerisinde son yıllarda hızla gelişme göstermiştir.

Bu deniz turizmi aktiviteleri içerisinde kuşkusuz yat turizminin önemi çok yüksektir. Ülkemize gelen turist sayısındaki artışa rağmen kişi başı bırakılan döviz miktarı 600 dolara kadar düşmüştür. Bu düşüşün temel nedeni ise uygulamaya başlanan her şey dâhil sistemidir. Ancak yatla seyahat eden bir turist ise normal bir turistten yaklaşık olarak 3 kat fazla döviz kazandırdığı belirlenmiştir. Bu noktada yat turizminin ülkemize döviz getirisi çok daha fazla olup, desteklenmesi gerekmektedir.

Ancak 2002/4480 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yıllardır tüm konaklama tesislerinde KDV oranı %8 iken, bu oran tur teknelerinde %18 olarak uygulanmaktadır. Oysa yatçılık münferiden ve başlı başına bir konaklama hizmetidir. Adeta birer yüzer butik otel şeklindeki guletlerde ve yatlarda yıllık ortalama 1 milyona yakın geceleme yapılmaktadır. Bu rakam ülkemizde konaklama sektörünün önemli bir bileşenini teşkil etmektedir.

Ancak özellikle deniz turizmi sektöründe her geçen gün artan maliyetler rekabeti olumsuz olarak etkilemektedir. Öte yandan konaklama hizmetini karada veren otel %8 KDV verir iken, %18 KDV veren yat işletmecisi eşit koşullarda rekabet edememekte ve haksız rekabet şartları oluşmaktadır.

Çözüm Önerisi:

Aynı hizmete farklı oranlarda vergi uygulanması adil bir uygulama değildir. Ülkemizin Akdeniz çanağındaki rekabet gücünü arttırmak ve ülkeye daha fazla döviz ya da dış alem geliri sağlamak amacı ile konaklama sektörü için düşürülen KDV oranının hizmetin denizde ya da karada olmasına göre farklılık göstermesi anlaşılabilir bir durumdur.

Konuyu düzenleyen 2002/4480 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, "Otel, motel, pansiyon, tatil köyü ve benzeri konaklama tesislerinde.." demekle, bu konaklama tesislerinin burada sayılanlarla sınırlı olmadığı, daha geniş yorumlanması gerektiğini belirtmiş ve bu konuda Maliye Bakanlığı'nı yetkili kılmıştır. Bakanlar Kurulu Kararı'nda "..ve benzeri konaklama tesisleri.." ifadesi yer aldığı halde Maliye Bakanlığı'nın bir çeşit konaklama hizmeti sunan yat işletmelerini bu kapsamda değerlendirmemesi hem sektöre, hem de ülkemiz turizmine vurulan büyük bir darbedir. Bu noktada "konaklama yapılan tur tekneleri"nin de 2002/4480 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı kapsamında yorumlanarak, yat işletmecilerinin %10 oranındaki KDV indiriminden faydalanması zaruridir.

İlgili Kurum:

Fethiye Vergi Dairesi Müdürlüğü, Gelir İdaresi Başkanlığı, Maliye Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

Ören Yerlerindeki Temizlik Sorunu

Sorun:

Bölgemiz deniz-kum-güneş turizminin yanı sıra tarihi mirası ile yerli ve yabancı bir çok turistin çekim merkezidir. Bölgemizdeki ören yerlerinin olağanüstü güzelliği ve tarihi yapıları geçmişin en güzel izlerini yansıtmakta o günlere ait önemli ipuçlarını bulundurmaktadır. Köklü bir tarihe sahip olan geçmişimizi en iyi anlamanın, o günlerin şartlarını öğrenmenin en önemli araçlarından biri olan örenyerleri kentimizin en kıymetli hazinesidir.

Yaşanan tüm bu güzelliklerin yanı sıra ne yazık ki ilçemizdeki ören yerlerine gereken ihtimam ve önem gösterilmemektedir. Tarihi miras içerisinde yer alan eski yerleşim yerleri, yol kenarları ve hatta ormanların bile çöplerle kaplı bulunması, ziyaret amaçlı gelen yerli ve yabancı misafiri olumsuz etkilediği gibi sağlık açısından da büyük tehlike teşkil etmektedir.

Çözüm Önerisi:

Bugünümüze ışık tutan geçmişimize sahip çıkabilmek, ülkemize gelen konuklarımıza en iyi şekilde bu hissiyatı verebilmek amacıyla öncelikli olarak Amintas kaya mezarlarının içinde olan ayrıca Kayaköy, Yakaköy ve Saklıkent'e giden yol kenarlarında bulunan ve görüntü kirliliği yaşanmasına sebep olan çevre ve görüntü kirliliği hususunda önlem alınması kaçınılmazdır.

İlgili Kurum:

Fethiye Turizm Danışma Bürosu, Muğla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

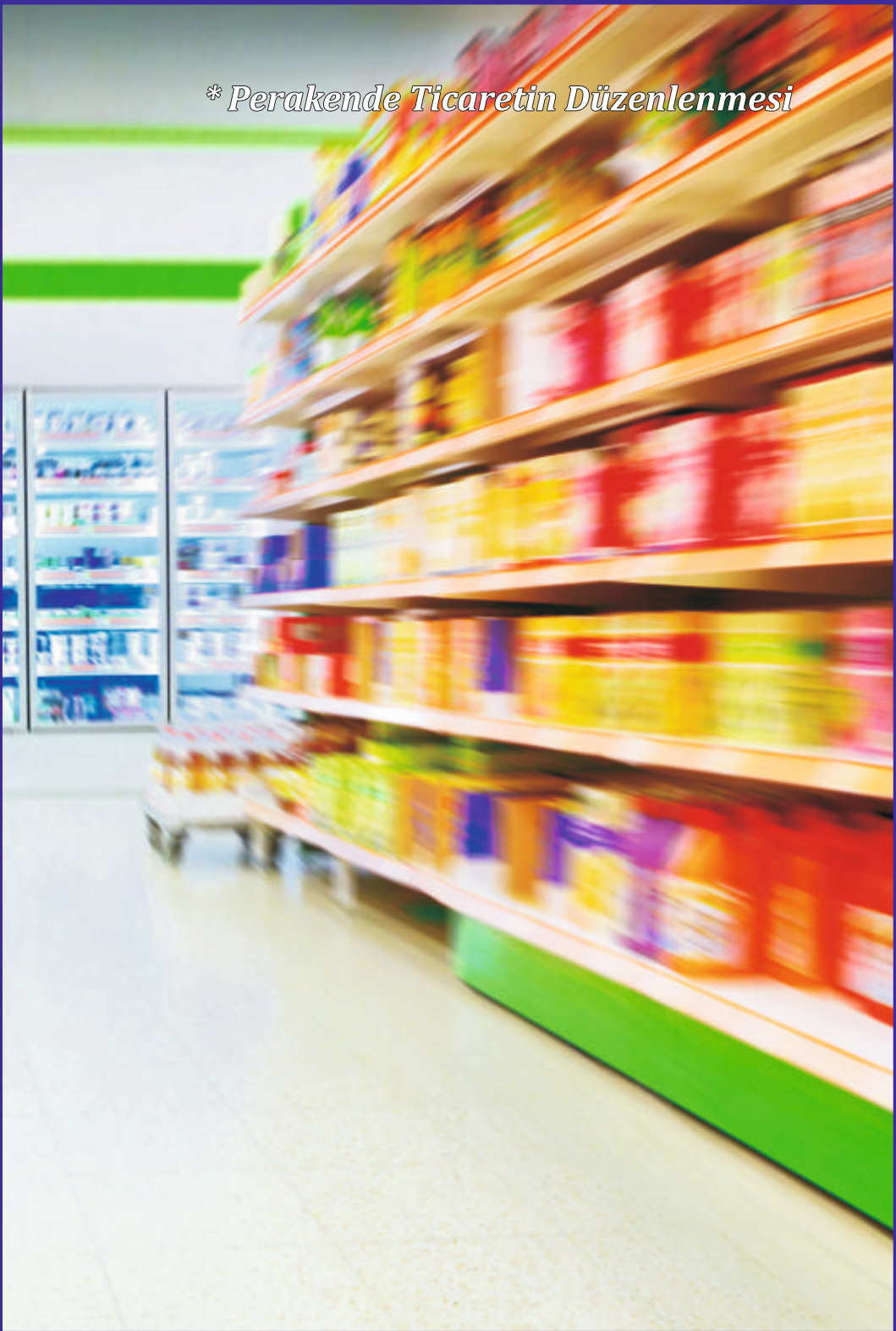

TOPTAN VE PERAKENDE GIDA TİCARETİ GRUBU

** Perakende Ticaretin Düzenlenmesi*

Perakende Ticaretin Düzenlenmesi

Sorun:

Son yıllarda hızlı bir gelişim seyri izleyen perakende sektöründe; alışveriş merkezi, büyük mağaza ve zincir mağaza sayılarının artması nedeniyle bu alanda ortaya çıkan boşlukları düzenleyen bir yasa uzun yıllardan beri TBMM'nin gündeminde idi. Bu alandaki kuralıslığı düzenleyecek bir regölasyonun olmaması başta yerel ve küçük esnaf olmak üzere perakende sektörünü yıllardan beri derinden etkilemiştir. Geçen bu süreçte metropollerden sonra küçücük şehirlere, kasabalara bile AVM'ler büyük mağazalar konuşlanmış, kuralısl, kontrolsüz açılan zincir mağazalar sokak aralarına dahi girerek bakkalın yerini almıştır. Bu noktada 29 Ocak 2015 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 6585 sayılı "Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun" geç kalmış bir düzenleme olmakla beraber sektörde yaşanan sorunların çözümüne yönelik bir umut kaynağı olmuştur.

Ancak Kanunun içeriğı ayrıntılı olarak incelendiğinde sektörün bu zamana kadar aldığı darbeyi tedavi edici ya da bundan sonra herhangi bir yara almasını engelleyici bir düzenleme ile ne yazık ki karşılaşılamamıştır. Yıllardan bu yana sadece "İşyeri Açma Mevzuatı" kurallarına uyarak açılan ve sayıları yüzbinleri bulan büyük mağaza ve AVM'lere karşı Taslak'ta herhangi bir önlem alınmadığı görölmektedir. Taslak bundan sonra açılacak mağazalara ilişkin ayrıntıları da Bakanlar Kurulu'nun çıkaracağı yönetmelikle düzenleyecektir.

Hemen hemen her iş kolundaki esnafın ve KOBİ'nin işlerini büyük ölçüde aksatan hususların başında hipermarketlerin, grosmarketler ve benzeri büyük marketlerin şehir merkezlerinde ve birbirine çok sık açılması ve çalışma saatleri konusunda saat sınırlamasının olmaması gelmektedir.

Çözüm Önerisi:

Perakende Ticaretin Düzenlenmesi Hakkında Kanun'un md.16/2/a'ya göre; Bakanlar Kurulu, üst meslek kuruluşlarının görüşlerini de alarak oluşturacağı teklifi üzerine, faaliyet konusu ve kollarına göre perakende işletmelerin açılış ve faaliyete geçişinde, işletme sayısı ve bunların birbirlerine yakınlığı, ulaşım imkânları, işletmelerin çevreye, altyapıya ve trafiğe getireceği yükler ile can ve mal güvenliği riski gibi ekonomik, sosyal, demografik ve çevresel faktörler açısından gözetilecek kriterleri belirleyerek, PERBİS işyeri açma ve çalışma ruhsatı onay sürecine dâhil edilmek üzere belirlediği kriterleri Bakanlığa iletmeye ve bu hususlara ilişkin usul ve esasları yönetmelikle düzenlemeye yetkilidir.

Bu kapsamda 6585 sayılı Kanunun md.16/2/a'ya istinaden yapılacak yasal düzenlemelerin büyük mağaza ve alışveriş merkezlerinin şehir merkezlerinden belirli uzaklıklarda açılmasına izin verecek şekilde düzenlenmesi ve çalışma saatlerindeki kuralıslığa sınır getirilmesi sektöre en azından bundan sonra darbe vurulmasını engelleyecektir.

İlgili Kurum:

Muğla Ticaret İl Müdürlüğü, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Bakanlar Kurulu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, Fethiye Esnaf ve Sanatkarlar Odası, Bölge Milletvekilleri

KUYUM, TEKSTİL VE AYAKKABI TOPTAN VE PERAKENDE TİCARETİ

**** İstihdam Üzerindeki Vergi ve Yükler***

İstihdam Üzerindeki Vergi ve Yükler

Sorun:

Vergi yükü kavramı, ülke ekonomisinin değerlendirilmesinde göz önünde bulundurulması gereken göstergelerden biridir.

Vergi mükellefleri, sadece vergi ödemekle kalmazlar, ayrıca bu vergileri ödemek için çeşitli masraflara da katlanır, defter tutarlar, personel istihdam ederler. Vergi yükü hesaplamalarında, bu maliyetlerin de göz önünde bulundurulması gereklidir.

Türkiye, OECD ülkeleriyle karşılaştırıldığında, KDV ve Gelir Vergisi oranları çok yüksek seviyelerdedir. Servet gelirleri üzerinden yeterli miktarda vergi alınamamaktadır. Ancak vergi gelirlerinin çok büyük bir bölümü ise ücretli kesimden elde edilmektedir.

Bu kapsamda istihdam üzerindeki vergi yükleri; kişilerin ücretleri üzerinden alınan gelir vergisi, damga vergisi, SSK primi ve işsizlik sigortası primi olarak karşımıza çıkmaktadır. İstihdam üzerindeki vergi ve yükler tüm özel sektörün rekabet gücünü olumsuz etkilemektedir. 100 TL net para alan bir çalışanın işletmelere maliyeti maalesef 180 TL'yi aşmaktadır.

Çözüm Önerisi:

Rekabet ettiğimiz ülkelere baktığımızda sosyal güvenlik yükleri % 30-40 aralığındadır. Bu nedenle istihdam üzerindeki prim yükü azaltılmalıdır.

Öncelikle asgari ücret üzerinden vergi alınmamalıdır. Diğer taraftan, sosyal güvenlik primleri kesintilerinin tutarı makul bir seviye olan % 20'lere çekilmelidir.

İşsizliğin önlenmesinde girişimciliğin desteklenmesi ve geliştirilmesi önemlidir. Bu anlamda yeni iş kuran girişimciler ilk 1 yıl her türlü vergiden muaf tutulurlarsa hem girişimcilik hem de istihdam daha da teşvik edilmiş olacaktır.

İlgili Kurum:

Fethiye Vergi Dairesi Müdürlüğü, Fethiye Sosyal Güvenlik Merkezi Müdürlüğü, Muğla Ticaret İl Müdürlüğü, Muğla Vergi Dairesi Başkanlığı, Maliye Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

AKARYAKIT, OTOMOTİV VE ULAŞTIRMA GRUBU

- * Dalaman-Ankara Doğrudan Uçak Seferleri*
- * Fethiye'nin Trafik Problemi*

Dalaman-Ankara Doğrudan Uçak Seferleri

Sorun:

Dalaman Havalimanı Muğla İlinin uluslar arası tek ve yurt içi taşımalarda da en yoğun havalimanlarından biridir. Söz konusu havalimanı Muğla Merkezden, Marmaris, Bodrum, Milas, Dalaman, Fethiye ve hatta Kaş, Kalkan'a kadar yayılan bir coğrafyada yolcu getirip götürmekte olup sayılan bu coğrafyanın turizmle iç içe olduğu düşünülürse bölgeye ulaşım kolaylığının ne kadar önemli bir unsur olduğu aşikardır.

Ancak maalesef özellikle kış döneminde ülkemizin başkenti Ankara'dan Dalaman'a uçak seferleri bulunmamaktadır. Malumunuz olduğu üzere Ankara "bürokrasi ve siyaset" şehridir. Dalaman-Ankara uçuşlarının olmaması bölgenin Ankara'ya ulaşımını zorlaştırdığı gibi devletin de bölgeye ulaşımını zorlaştırmaktadır. Öte yandan Türkiye'nin iç kesimlerinden bölgemize gelecek yerli turistin tatilini bölgemizde geçirmesi için de bir engel oluşturmaktadır.

Çözüm Önerisi:

Ulaşılamayan bir yerde ne ticaret, ne sanayi, ne de turizm gelişemez. Ülkemizin en önemli turizm merkezlerine ulaşımı sağlayan Dalaman Havalimanı'ndan ülkemizin başkenti Ankara'ya direk uçuşların sağlanması talep edilmektedir.

İlgili Kurum:

Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü, Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü, Bölge Milletvekilleri

Fethiye'nin Trafik Problemi

Sorun:

Şehirlerimizin önemli sorunlarından biri toplu taşıma sorunudur. Tüm dünyada olduğu gibi, özellikle ülkemizde toplu taşıma belediyeler açısından önemli bir sıkıntıdır. Bunun temelinde ise yakıt fiyatlarının yüksek olması yatmaktadır. Ancak ilçemizde toplu taşıma hizmeti belediye yerine ağırlıklı olarak dolmuş kooperatifleri tarafından üstlenilmiştir. İlçemizde bu alanda faaliyet gösteren 16 adet dolmuş hattında 575 adet TM plakalı dolmuş, köylerle birlikte 900 civarında ise servis dolmuşu bulunmaktadır. Söz konusu dolmuşların yarattığı trafik, toplu taşıma açısından ayrı bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır.

Adrese dayalı nüfus sayımına göre Fethiye'nin merkez nüfusu 84.053 kişidir ve her yıl yaklaşık 4.000 kişi dolaylarında artmaktadır. Türkiye genelinde nüfus artış hızı 2012 yılında %12,01 olmuşken ilçemizde bu hız %13,10 olarak gerçekleşmiştir. Nüfusu hızla artan ve göç alan bir kent olan ilçemizde 2012 yılı itibarıyla trafik tescili yapılan araç sayısı 89.485'tir. Fethiye İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde tescil edilen araç sayısı 2012 yılında 4.802 olup bu sayı her yıl yaklaşık 4.500 civarında artmaktadır. Fethiye'de kişi başına taşıt yoğunluğu Türkiye ortalamasının çok üzerindedir. Türkiye'de her bin kişiye 225 araç, 114 otomobil düşerken Fethiye'de her bin kişiye 455 araç, 175 otomobil düşmektedir.

Bu çerçevede mevcut yolların daha fazla genişleyemeyeceği, nüfus ve araç sayısının her geçen yıl arttığı gerçeği göz önünde bulundurularak ilçe merkezinin en önemli sorunlarından olan trafik sorununa kısa ve orta vadede çözümler getirilmesi kaçınılmazdır.

Çözüm Önerisi:

Şehir merkezinin ana arterleri niteliğindeki Atatürk Caddesi, Çarşı Caddesi, Ölüdeniz Caddesi ve İnönü Bulvarı üzerindeki yoğunluğun azaltılması için; Orta vadede çözüm önerileri şunlardır:

► 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile ilçe merkezlerindeki ana arterlerdeki ulaşım hizmetlerinin düzenlenmesi konusunda yetkinin Büyükşehir Belediyesi'ne geçmesi ile birlikte Fethiye'de belediye eliyle toplu taşıma hizmetinin yürütülmesinde politika değişikliğine gidilmesi bir fırsat olarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda kent merkezindeki Atatürk Caddesi ve Çarşı Caddesinde trafik yoğunluğunun azaltılması, Köprübaşı mevkiinde dolmuş duraklarının olduğu bölümde oluşturulacak çok katlı otopark ile kent merkezinin yayalaştırılması, hem ucuz hem de çevreci hafif raylı toplu taşıma sistemlerinin bu iki cadde üzerinde ring seferi yapması, Atatürk Caddesi üzerinden Karagözler'e transit geçişte ise Kale üzerinden Karagözleri Taşyaka ve Ölüdeniz'e bağlayan yolun genişletilmesi ile alternatif yol olabileceği değerlendirilmektedir.

► Köprübaşı mevkiinde dolmuş duraklarının olduğu bölümde oluşturulacak çok katlı otoparka araçların park edilmesi halinde araç sahipleri tek bir ücretle hem aracını park edecek hem de günlük kart ile şehir merkezindeki ring seferlerinden ulaşımını sağlayabilecektir.

► Öte yandan şehir merkezinin hafif raylı sistemle yayalaştırılması, çevresel duyarlılıkları yüksek bir turizm kenti olan ilçemizde Fethiye Belediyesi'nce 2013 yılından itibaren uygulamaya sokulan bisiklet yollarının kullanımını da attıracaktır.

► Orta vadeli çözüm önerisi içinde değerlendirilebilecek bir diğer öneri ise yatak ve turist yoğunluğunun yüksek olduğu Ölüdeniz Mahallesi'nin yolcu trafiğini Cengiz Topçu Caddesi üzerinden kent merkezinde sokmaksızın havalimanına ulaştırmak amacıyla Patlangıç Pazarı, Tespo yanı ve Çevre Yolu bağlantısı kurulmalıdır.

Kısa vade için ise;

► En önemli sorunların başında yaz aylarında Cahit Beğenç Bulvarı, Mustafa Kemal Bulvarı, Muğla Makası'ndan İnönü Bulvarı, Atatürk Caddesi, Fevzi Çakmak Caddesi üzerinden koylar bölgesine kadar olan yol ile Çarşı Caddesi, Pazaryeri içerisi, Cumhuriyet Mahallesi'nin, Paspatur Mevkii içerisi ve İskele Meydanı 1 Mayıs-1 Ekim tarihleri arasında, servis yapan, yük indirme-bindirme yapan tüm kamyonet, kamyon ve tankerlere kapatılmakta ve yük indirme, mal getirme-götürme işlem saatlerinin 24.00-09.00 saatleri arasında gerçekleştirilmesi istenmektedir.

Sokak ve caddeleri bu tür yasaklarla belli araçların trafiğine kapatmak yerine bu trafik akışını akılcı bir şekilde yöneterek, ticari hayatın da sekteye uğratılmaması için sokak ve caddelerde sınırlı sürelerde bu tür servis hizmetlerinin verileceği otoparklar oluşturulması ve bu otoparkların sadece bu amaçla kullanılması ile sorun kısa vadede çözülebilecektir.

► Günü birlik teknelerinin yolcularının toplanması için Salı Pazarı ve Likya İş Merkezi önünde bir cep oluşturulması, otoparka park etmiş araçların yanına ikinci sırada park edilen araçlara yönelik denetimin daha da artırılması, dolmuşlar ve belediye otobüsleri için oluşturulan dur-kalk alanlarına benzer alanların otomobiller için de oluşturulması, trafiğin yoğun olduğu saatlerde otopark ücretlerin artırılmasıdır.

İlgili Kurum:

Muğla Büyükşehir Belediyesi, Fethiye Belediyesi, Bölge Milletvekilleri

EMLAK, EĞİTİM, SAĞLIK VE SPORTİF FAALİYETLER GRUBU

**** Emlak Komisyonculuğu Sektöründeki Yasal Boşluk***
**** Kayıt Dışı Kiralanan Gayrimenkuller***

Emlak Komisyonculuğu Sektöründeki Yasal Boşluk

Sorun:

Gayrimenkul pazarlama sektöründe ülke genelinde yaklaşık 400.000 işletmede yine yaklaşık 800.000 çalışan istihdam edilmektedir. Aileleri ile birlikte bu sektörden geçenlerin sayısı 2.500.000 kişidir. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü verilerine göre; 2009 yılı itibari ile Tapu Sicil Müdürlüklerinde 6.971.193 adet işlem gerçekleştirilmiştir. Bu işlemlerin önemli bir bölümünü 1.522.443 adet ile satış işlemi, 300.448 adedini de konut kredilerine dayalı ipotek işlemleri oluşturmaktadır. Emlakçılık faaliyeti kapsamında yer alan satış ve ipotek işlemlerinin toplam sayısı 2009 yılı sonu itibari ile 1.822.891'dir. Söz konusu veriler dikkate alındığında böylesi işlem hacmi büyük bir sektörün yasal düzenleme olmaksızın devam etmesi, emlak komisyonculuğu işlemlerinde ortaya çıkan sorunların da asıl kaynağını oluşturmaktadır.

Mevcut yapıda, gayrimenkul pazarlama/komisyonculuğu alanındaki kurallara ilişkin tek yasal düzenleme, Borçlar Kanunun 520 ile 525. Maddelerindeki "Simsarlık Sözleşmesi" hükümleridir. Ancak hızla gelişen sektörün ihtiyaçlarına paralel olarak mevcut yapısında "Emlakçılık" tanımına sıkışıp kalan, hizmet kapsamı ve mesleki sorumlulukları bu tanımın çok ötesine geçen bu çalışan grubunun, hazırlanacak bir yasayla disipline edilmiş bir meslek tanımına geçişi, hizmeti veren ve hizmeti alanların ortak talebi haline gelmiştir. Sektör çalışanlarının önemli bir kısmı, hizmet alanların taleplerini karşılayabilmek için kapsamlarını müşavirlik bazında karşılayabilmek üzere yoğun bir gayret içerisinde. Ancak bu konuda yasal düzenlemeye ihtiyaç duyulmaktadır.

Halihazırda gayrimenkulün alım satımı ve kiralanması sıradan ticari faaliyetler olarak görüldüğü ve bu konuda yasal boşluk da bulunduğu için, bu mesleği icra etmeye yeterli bilgi ve donanımı mevcut olmayan kişilerin herhangi bir yeterlilik ve lisans gereksinimi bulunmaksızın faaliyet gösterebilmesiyle, sözleşmelerin iki tarafı da zarar görmektedir. Bu durum ayrıca taşınmaza yönelik akit ve tescil işlemlerini yerine getiren Tapu Sicil Müdürlüklerinin de hizmet kalitesinin düşmesine, zaman kayıplarına ve dolayısıyla Devletin de zararına neden olmaktadır. Öte yandan mesleğini uluslararası normların gerektirdiği ciddiyet ve sorumlulukla yerine getiren önemli bir çoğunluk bu yapı içinde haksız rekabetin getirdiği kayıplar yaşamaktadır.

Çözüm Önerisi:

22.01.2015 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na sunulan, 09.02.2015 tarihinden beri TBMM ilgili komisyonlarda görüşülen "Lisanslı Emlak Müşavirliği, Emlak Müşavirliği Şirketleri ve Emlak Komisyonculuğu Hakkında Kanun Teklifi" nin bir an önce yasalaşarak sektörün hem kayıt altına alınması ve katma değer yaratan belli disiplin ve kuralları olan önemli bir sektör haline gelmesi beklenmektedir.

İlgili Kurum:

Muğla Ticaret İl Müdürlüğü, Fethiye Tapu Müdürlüğü, Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Yapı İşleri Genel Müdürlüğü, Bölge Milletvekilleri

Kayıt Dışı Kiralanan Gayrimenkuller

Sorun:

1990'lı yılların hemen başında başlayan yabancıya konut satışı zamanla içerik değiştirmiş; başlangıçta bölge ekonomisini hareketlendiren canlandıran bu olgu, şu an başta turizm olmak üzere pek çok sektöre zarar veren kayıt dışı bir ekonomi halini almıştır. 1990'lı yıllarda Fethiye'ye turist olarak gelen, coğrafya ve iklimin elverişli olması sebebiyle burada yaşamak isteyen 3. yaş grubu tarafından alınan bu konutlar zaman içinde el değiştirmiş 2015'e geldiğimizde İngiliz vatandaşları tarafından kayıt dışı otel ve konaklama hizmetinin sunulduğu devre mülkler halini almıştır. Sayısı 2.000 'in üzerinde villa ve konut yabancılar tarafından satın alınarak kendi kurdukları internet siteleri üzerinden yine yabancılar 600 ila 3.000 STERLİN üzerinden kiralınmaktadır. İlçemizde sürekli yaşayan İngiliz uyruklu şahıslar, kiralama işlemlerinin yanı sıra villa temizliği, bahçe bakımı ve düzenlenmesi, küçük onarım işleri gibi faaliyetleri de kayıt dışı olarak yapmaktadırlar.

Bu konuda kesin bir rakam bulunmamakla birlikte, tahminlerimize göre sadece villaların kayıt dışı kiraya verilmesi nedeniyle her yaz yaklaşık 20 milyon Sterlin İngiltere'de kalmaktadır. Bu durumdan en çok otel işletmecileri rahatsız olmaktadır. Talep canlılığı olmadığından oda fiyatları da yabancı para bazında gerilemektedir.

Diğer zararı da Fethiye'de iş yapan lokanta, eğlence yeri, plaj - mavi yolculuk işletmeleri, market vb. yerlere olmaktadır. Villa ve konutları kiralayan yabancı şahıslar büyük marketlerden alışveriş yaparak, bir başka ifade ile barınma ihtiyaçlarının yanı sıra tatil masraflarını minimize etmekte ve ilçemizde her geçen yıl gelir azalmasına neden olmaktadır. En büyük kayıp döviz kaybı olmakla beraber, söz konusu kayıt dışı kiralamalar vb. faaliyetlerden vergi alınamamaktadır.

Çözüm Önerisi:

İnternet üzerinden yapılan kiralama ve satışların ve havalimanına gelen turistlere bir form doldurtmak sureti ile nerede kalacaklarının kayıt altına alınması gerekmektedir. Bu durumda en geç iki yıl içinde kiraya verilen konutların ve sahiplerinin tamamı kayıt altına alınabilir ve hem döviz kaybı hem de vergide yaşanan kayıt dışılık önlenilecektir. Bugüne kadar olduğu gibi vergi idaresinin yerel yoklamaları bu soruna bir türlü çözüm üretememiştir.

İlgili Kurum:

Muğla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Fethiye Turizm Danışma Bürosu, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Fethiye Vergi Dairesi, Muğla Vergi Dairesi Başkanlığı, Maliye Bakanlığı, Bölge Milletvekilleri

[illegible]

Not:.....

This image shows a full page of a document template designed for handwriting practice or general note-taking. It consists of approximately 30 evenly spaced horizontal dotted lines across the entire width of the page. There are no margins, headers, footers, or other markings present.

Not:.....

FETHİYE TİCARET VE SANAYİ ODASI
FETHIYE CHAMBER OF COMMERCE & INDUSTRY

